
BOEKBESPREKING.

H. HEUKELS, *Geïllustreerde Schooflora voor Nederland*.
Tweede druk, met 1565 afbeeldingen. Groningen, P. NOORD-
HOFF, 1904.

Van de geïllustreerde Schooflora een tweede druk verschenen en van de gewone uitgaaf, die er overigens volkomen aan gelijk is, de tiende in bewerking! Dat zijn twaalf drukken in ongeveer 20 jaar. Duidelijker kan wel niet blijken, dat we hier met een deugdelijk werk te doen hebben. Toch is de deugdelijkheid zeker niet de eenige oorzaak van dit verbazend succes; immers, SURINGAR'S Zakflora is stellig niet minder uitstekend en toch beleefde die in ongeveer dertig jaar tijds maar negen uitgaven (de laatste bewerkt door Dr. A. J.

M. GARJEANNE), altijd nog een respectabel aantal voor een klein land als het onze.

Naar mijn overtuiging heeft de *Schoolflora* voor een niet gering deel haar opgang hieraan te danken, dat HEUKELS het heeft aangedurfd, dadelijk in de eerste uitgaaf, *Nederlandsche* namen voor *alle* planten op te nemen. Ik weet wel, dat over de waarde van zulke namen zeer verschillend wordt geoordeeld; dat sommigen er zelfs in het geheel niets van willen weten. Maar ook weet ik, dat zeer velen er eenvoudig behoefte aan gevoelen; niet voor de wetenschappelijke beoefening der Plantkunde, daartoe zijn natuurlijk de Latijnsche namen verre te verkiezen, maar voor het gebruik in het dagelijksch leven. Aardig heeft Dr. GRESHOFF dit uitgedrukt in een voordracht voor de Afd. Haarlem der Ned. Natuurhistorische Vereeniging: »'t is stuitend, een goeden bekende met een barbaarschen naam te noemen.»

Een groot nadeel van de Nederlandsche benamingen is ongetwijfeld, dat velen ervan op geheel verschillende planten worden toegepast en dat, omgekeerd, eenzelfde plant dikwijls tal van Nederlandsche namen bezit. Zoo heeten bijv. *Cardamine pratensis*, *Lychnis Flos cuculi* en *diurna*, *Iris Pseudacorus* en *Ranunculus acer*, alle Pinksterbloem, terwijl de eerstgenoemde plant zich mag verheugen in het bezit van niet minder dan 11 Ned. namen, als: Pinksterbloem, Koekoeksbloem, Kievitsbloem, Engeltjes, Waterviool, Gemeene Veldkers, Kleine Waterkers, Wilde Kers, Gemeen Schuimblad, Gemeen Springkruid, Veldsering.

Dit maakt het gebruik van zulke namen bij correspondentie en in populaire geschriften bijna onmogelijk, daar er telkens verwarring door moet ontstaan. Weliswaar zijn voor vele planten de Latijnsche synoniemen maar weinig minder talrijk!

Toch is vooral in de laatste jaren het aantal schrijvers, die zich van Nederlandsche plantennamen bedienen, zeer sterk toegenomen. Daarom heeft het hoofdbestuur der Ned. Natuurhistorische Vereeniging besloten, een poging te wagen om daarin eenige eenheid te brengen. Met dit doel is een commissie benoemd, bestaande uit schrijvers over de Nederlandsche Flora en enkele andere deskundigen, die in het begin van 1903 met haar werkzaamheden begonnen is. Over haren arbeid hoop ik later eenigszins uitvoeriger bericht te kunnen geven.